

af den lovgivende Forsamlings Fleertal; men naar dette skeer, vil jo ogsaa det Andet kunne skee; og det skeer jo overalt i Verden, hvor man har en parlamentarisk Regjering, at den Regjering, der iaar støttes af et Fleertal paa Rigsdagen, paa et senere Tidspunkt kan see sig forladt af dette Fleertal, fordi der imidlertid paa Dagsordenen er kommet andre Opgaver, hvor Ministeriet ikke kan følge Fleertallet, og det maa da være Regjeringens Migt som parlamentarisk Regjering, at trække sig tilbage for en saadan Situation. Følgen deraf vil være, at et Ministerkiste under saadanne Forhold i Almindelighed vil betegne et Systemkiste, en Forandring af de Grundsætninger, hvorfra Regjeringen er gaaet ud, og som indtil da have været de ledende for den hele Forvaltning. Det er nu Mindretallets Frygt, at det vil være forbundet med store Vanstikigheder for den nye indtrædende Minister at gennemføre et saadant Program, et saadant nyt System, naar han til dets Gjennemførelse var henviist til at betjene sig af det hele samme Embeds personale, som havde tjent under det tidligere System, og denne Frygt retter sig navnlig henimod de øverste Pladser i Centralforvaltningen, imod de nuværende Departementschefsposter; Mindretallet frygter, at det saa at sige vilde være ugjortligt for en tiltrædende Minister at bruge Departementschefer, som havde tjent under et tidligere System, og som man derfor maa antage ere dette hengivne og ikke ere tilværelse til at arbejde for Noget, der er i Strid dermed. Der vilde da efter Mindretallets For- mening ikke stille sig anden Udvei for Ministeren end at søge en saadan Departementschef fjernet, men det er en Udvei, som Mindretallet frygter, at en Minister vil betænke sig en Deel paa at vælge, deels af Hensyn til den paagældende Person, for hvis Bedkommende det jo netop kan være et Beviis paa hans Hæderlighed, at han ikke vil for- nægte de Grundsætninger, som han tidligere har arbejdet for, og deels af Hensyn til Stats- læssen, som jo unægtelig ikke vilde kunne være tjent med, at et Ministerkiste skulde forøge Pensionslisten med en eller flere afgaaede Departementschefer. Det er denne Vanstik-

hed, som Mindretallet har tænkt at komme udover ved Ansættelse af Generalsekretairer. Fleertallet kan nu i alt Væsentligt være enigt med de politiske Betragtninger, hvorfra Mindretallet er gaaet ud; Fleertallet maa ogsaa erkjende det som uønskeligt, at det her maa komme til en virkelig parlamentarisk Regjering, til en Regjering, der støttes af et virkelig Fleertal i Repræsentationen, hvis man ikke vil udsætte sig for efterhaanden at faae permanente Rigsdage; men Fleertallet kan ikke være med at drage den Consequens af denne Forudsætning, som Mindretallet har gjort. Fleertallet kan nemlig ikke erkjende, at de Embedsmænd, hvormed her er Tale, paa nogen Maade kunne betragtes som egentlig politiske Personligheder eller som Mænd, der have Noget at gøre med, om der i Regjeringen gjør sig det ene eller det andet System gjældende. Lad os engang see lidt nærmere paa, hvad en Departementschefs Opgave i Almindelighed nærmest maa være. Hans Opgave vil være at gaae en Minister tilhaande med de fornødne factiske Oplysninger, og han vil endvidere have at foredrage og forelægge Ministeren de Sager til Afgjørelse, hvori Ministeren selv har forbeholdt sig denne Afgjørelse. Men det turde dog vel ikke blive modsagt, at man med Sikkerhed kan vente, at disse factiske Oplysninger og dette factiske Referat fra en hæderlig Departementschef vil komme eens, enten det gaar til en politisk Ven eller til en politisk Modstander. Men saa siger Mindretallet videre: ja, men Departementschefen skal være den Mand, der i Detaillen udfører de almindelige Planer, som Ministeren har opstillet som staaende paa Dagsordenen, han skal paa en vis Maade paatrykke den hele Detailforvaltning det Præg og den Aand, som Ministeren i sine almindelige Træk har gjort sig til Talsmand for. Det kan jo ogsaa efter Fleertallets Mening være fuldkommen rigtig, men Fleertallet kan paa ingen Maade erkjende, at dette skulde være uforeneligt med en Stilling som fast kongelig Embedsmand, thi, idet han gjør det, idet han følger det Spor, som anvises af den ham foresatte Minister, opfylder han kun en Embedspligt, og han udfører ikke det, han gjør, som Noget, hvorfor